

(rozhovor se členy budějovické kapely DRC po křtu desky *Tragédie o smrti býka*)

Ve čtvrtek 27. března 2008 jsem si opět uvědomil rychlý běh času. V roce 2004 jsem se v malém sále Metropolu v Českých Budějovicích účastnil křtu druhé desky kapely **DRC** s názvem

Ještě je čas. Ty roky, které uběhly, mi připadají jako okamžik. DRC bylo původně folkové duo manželů Hanky a Honzy Švejkarových. V roce 1996, již jako kapela se stejným názvem, vydává DRC svou první desku s názvem

Čarodějka

. Měnila se i sestava kapely, kdy po křtu druhé desky střídá Petra Baiera za bicími písničkář, básník a spisovatel Zbyšek Raška. Kromě "manželů zakladatelů" a poetického bubeníka stojí na pódiu ještě vlasatý baskytarista Olda Sýkora s tanečními pohyby sólového kytaristy a sólový kytarista Jirka Přech s pohyby úměrnými tomuto nástroji.

Kapela křtila svou třetí desku s názvem ***Tragédie o smrti býka***. Srovnám-li svůj dojem s minulým křtem, cítil jsem řadu zlepšení. Především to bylo citlivé ovládní bicích Zbyškem Raškou, který na rozdíl od svého předchůdce nebral zbytku kapely prostor. Sóla Jirky Přecha ztratila na svém dřívějším předvádění se a zvítězilo zkvalitnění projevu. Krásný hlas Hanky Švejkarové se vyzpíval a v duetu s mužně zabarveným hlasem jejího muže Honzy se hezky poslouchá.

Malý sál Metropolu má dobrou akustiku a na rozdíl od předchozího křtu byl vybaven stolovým zařízením a na každém stolku našli diváci láhev dobrého vína. Hlavní kmotrou byla Pavlína Jíšová, a protože dáma láhev bublinek neotevívá, podařilo se to úspěšně autorovi tohoto článku. Pavlína Jíšová pak v předavcích zazpívala s Hankou Švejkarovou píseň *Čarodějka*, když předtím znělo všech třináct skladeb z nové desky.

Hanka Švejkarová a Pavlína Jíšová při křtu CD

foto: Tomáš Pohl ©

Metropol má však jeden stín. Je jím neochota personálu jinak docela příjemného baru. Mladá barmanka se k hostům chovala stylem socialistického číšníka, když zcela nevybíravě po koncertu vyhnala muzikanty a zbytek hostů ven. Na stěně chyběl jen nápis: "*Pivo podáváme pouze k jídlu!*"

Myslím si, že lepší než reportáž či recenze je bezprostřední rozhovor s členy kapely. A tak jsem si v útulné kuchyni domu, kde žijí manželé Zbyšek Raška a Pavlína Jíšová, chvíli povídal s unavenou Hankou Švejkarovou (HaŠ), jejím manželem Honzou (HoŠ) a se Zbyškem Raškou (ZR):

Kde jste desku natáčeli?

HaŠ: Deska se natáčela v AV studiu ve Vyšším Brodě u Honzy Friedla.

Kdo je autorem skladeb na desce?

HoŠ: U dvanácti z celkových třinácti písní na desce jsem autorem hudby spolu s Hankou. Texty složili Zbyšek Raška, Hanka, Jan Matěj Krnínský, Eva Burianová a Šárka Kavanová.

Jak vznikala hudba, jsou-li jejími společnými autory manželé?

HaŠ: No, všechno jde stranou.

HoŠ: Spíš by se chtělo říci, že mě napadne nějaký motiv a Hanka se toho chytí. Začínáme motiv rozvíjet, ale když vaří, na plotně to přeteče a děti křičí (Smích). Držíme se melodie, ale dokud to nedokončíme, tak od toho nejdeme.

Konečná podoba melodie je dohodou obou manželů?

HaŠ: Je tam boj, bojuju hlavně já a většinou vyhraju. (Smích)

HoŠ: Hanka bojuje většinou za to, aby se písnička vyhodila, že se jí nelíbí.

ZR: Ta závěrečná byla na vyhození, ale Honza se odvážil to na zkoušce prosadit a já jsem řekl: Ta se nevyhodí a do druhého dne jsem napsal text. Hanka vzala písničku na milost a dneska myslím, že nelituje.

Co vás inspirovalo k názvu i tématu titulní písně Tragédie o smrti býka?

ZR: Hanka s Honzou přinesli melodii, párkrát ji zahráli a s textem oslovili mě. Hudba má takový španělský nádech, pokud jde o harmonii a rytmus. Řekli, že by se jim líbilo téma corrido. Vzal jsem to jako výzvu, i když je to už omleté téma, zejména když teď Kabáti vydali desku s názvem na téma corrido. Když jsem text napsal a Hanka s Honzou přinesl, řekl jsem si, že Corrido se to jmenovat nemůže. Tak jsem trochu zalistroval v historii a zjistil, že původně berou Španělé corridu jako určitý druh divadla, který se jmenuje Tragédie o smrti býka.

Všiml jsem si, že píseň Karmínová již byla na první desce. Proč jste ji zařadili znovu?

HoŠ: První deska vznikala v době, kdy jsme s Hankou byli duo. Ostatní muzikanty jsme na sebe nabalili a pak zůstali s námi. Byla tam i píseň Karmínová, ale tenkrát nebyla ještě tak udělaná, tak jsme ji na novou desku dali znovu v jiné, dokonalejší úpravě.

Kdo dělal aranže?

HoŠ: Podíleli jsme se na nich všichni. Přineseme s Hankou melodii s textem a každý dostane svůj prostor, Zbyšek na bicí, Olda na basu a Jirka Přech zase na kytaru. Vzájemně si děláme oponenturu. A právě Jirkovi Hanka často říká: Tohle zahod'. Nebo zas: Tohle je výborný. Jirka má spousty nápadů, někdy fakt úžasnejch, jen kdyby je nezapomínal.

Všiml jsem si, že při natáčení ve studiu nebyli hosté. Byl to úmysl?

Honza Švejkar: Nechceme, aby deska byla jiná než živé hraní

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pátek, 02 Květen 2008 04:00

HoŠ: Chtěli jsme, aby na desce bylo to samé, co hrajeme na živém koncertu. Nechceme, aby deska byla jiná, než živé hraní.

Zbyšku, jak jsi už dlouho v kapele a hraješ ještě někde jinde?

ZR: Od roku 2004 a na bicí hraju jen v DRCu. DRC je má domovská kapela. U jiných kapel můžu jen hostovat.

Jaké máte plány, pokud jde o koncertování?

HoŠ: S koncertováním je to složité. Každý se ptá: Kolik máte koncertů, jak hrajete? Je to veliké shánění a dohadování. Když vyjde jeden koncert z deseti, je to docela zázrak. Někdy si pozveme kapelu a kapela si pozve zase nás. Sem tam se podaří nějaký ten festival, někdy nějaký klub.

A co festival jako cesta k prosazení kapely?

HoŠ: Já si na festivalu zahraju rád, protože se na nich sejde spousta muzikantů a člověk okouká hudební scénu. Ale pro mě je lepší takové hraní, jaké bylo dneska, kdy se sejdou lidi, které jsme už oslovili. To je hřejivější pocit, než cesta na festival přes celou republiku a na něm hrát deset minut a jet domů.

Pokřtili jste desku a jaké máte plány do budoucna?

HoŠ: Jsem rád, že hned po dokončení desky vznikla nová písnička a že jsme ji hned ještě na křtu mohli zahrát jako příslib desky další.

Díky za rozhovor, přeju všem v kapele hodně štěstí.